

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
публично заседание на 07.04.2025 г. в следния състав:

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **3440** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалбата на В. Ф. С.- П. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ап.9 срещу Решение № Ж-150 от 14.02.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

Жалбоподателят твърди, че решението е неправилно и необосновано, постановено при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Твърди се, че поземленият имот на жалбоподателката попада в урбанизираната територия на [населено място], общ.А., че същият е с предназначение Ниско застрояване, като сочи обстоятелствата, на които базира това свое становище. Сочи, че следва да бъде приложена разпоредбата на чл.33, ал.4 от Наредба №1 от 17.03.2017г. На следващо място се излагат конкретни доводи, за

обстоятелствата, които не са били изяснени от административния орган и възможността обекта да бъде присъединен към електроразпределителната мрежа по посочения в жалбата ред. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение. Претендира заплащане на разноски по делото. В съдебно заседание, жалбоподателката се явява лично и се представява от адв. Сл.Д., който поддържа жалбата и прави искане за отмяна на административния акт, позовавайки се и на събраните в съдебното производство доказателства. Представя писмени бележки, в които доразвива аргументите си по спора. Претендира разноски по списък.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата, твърди че решението на КЕВР е правилно и законосъобразно. В писмени бележки от 10.04.2025г. излага подробните си съображения за неоснователност на оспорването. Твърди, че оспореното решение е постановено от компетентен орган, при спазване на административнопроцесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Електроразпределение Север“ АД се представява от юрк. В.В.. В молба с характер на писмени бележки изразява становище за неоснователност на предявената жалба. Моли съда да постанови решение, с което да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът след преценка на събраните в хода на административното и съдебното производство писмени документи приема за установено от фактическа страна следното:

На 28.06.2023 г. жалбоподателката е подала искане за проучване на условията за присъединяване на горепосочения обект „еднофамилна вилна сграда“ в [населено място], [община], местност Панорама- I-II-III, ПИ 54145.506.108 с предоставена мощност 15 kW. След извършено проучване „Електроразпределение Север“ АД е издало Становище за присъединяване с изх. № ПУПРОК-6138/05.07.2023 г.

На 22.08.2023 г. жалбоподателката е подала искане за преразглеждане на условията за присъединяване на обекта към частна мрежа. Искането е разгледано, като е предоставена информация, че изградената в непосредствена близост до имота мрежа ниско напрежение не е собственост на „Електроразпределение Север“ АД и дружеството няма информация за техническото състояние и свободния капацитет на същата. Мрежата е била изградена на кооперативен принцип от собствениците на поземлени имоти в местност Панорама- I-II-III и е тяхна собственост.

Несъгласна с определения ред за присъединяване В. С.- П. е подала жалба вх.№ Е-11В-00-37/17.11.2023г. по описа на КЕВР, в която се възражава с определените условия за присъединяване на обект „еднофамилна вилна сграда“ в [населено място], [община], местност Панорама- I-II-III, ПИ 54145.506.108 с предоставена мощност 15 kW, определени от електроразпределителното дружество.

По жалбата е извършена проверка и е предоставена следната информация от „Електроразпределение Север“ АД:

За присъединяването на обекта мрежовият оператор е издал Становище с изх. № ПУПРОК-6138/05.07.2023 г. с условия, определени на база резултатите от извършеното проучване за техническите възможности и съществуващите съоръжения, собственост на дружеството в района. Посочил е, че съгласно чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1 от 14.03.2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия (Наредба № 1), цената за

присъединяване на клиенти в територии извън регулация на населените места се определя на база действително направените разходи за изграждане на присъединителните съоръжения по индивидуален проект. Като „Електроразпределение Север“ АД е потвърдило условията за присъединяване на горепосочения обект.

КЕВР е изисквала информация от [община] попада ли в територията на регулационните линии на населеното място обект „еднофамилна вилна сграда“ в [населено място], [община], местност Панорама- I-II-III, ПИ 54145.506.108.

С писмо вх. № Е-11В-00-37/25.01.2024г. [община] е уведомила КЕВР, че горепосоченият обект се намира извън регулационните граници на населеното място и територията, в която попада имотът е в свлачищен район със строителна забрана съгласно Заповед № РД-02-14-300 от 21.04.1977г. на министъра на териториалното развитие и благоустройството.

С Решение № Ж-150 от 14.02.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране е прекратила производството по жалба с вх.№ Е-11В-00-37/17.11.2023г., подадена от В. Ф. С.- П. срещу „Електроразпределение Север“ АД.

Органът е приел, че В. С. – П. е собственик на обект „еднофамилна вилна сграда“ в [населено място], [община], местност Панорама- I-II-III, ПИ 54145.506.108. Посочил е че, този имот попада извън регулационните линии на населеното място, тъй като видно от предоставения документ от [община] имотът на жалбоподателката се намира в землището на [населено място]. Позовал се е на разпоредбата на §5, т. 6 от ДР на ЗУТ, даваща легална дефиниция на "Територия на населено място", а именно: „селищната територия, обхваната от границите му (строителните му граници), определени с устройствен план, без да се включва землището“.

В тази връзка КЕВР е приел, че правилно в техническите условия и условията за присъединяване на обекта определени в издаденото Становище с изх. № ПУПРОК-6138/05.07.2023г. са за обект попадащ извън регулационните линии на населеното място и присъединяването следва да се осъществи по реда и условията на Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи.

Посочено е, че според разпоредбата на чл. 2, ал. 1 и чл. 7, ал. 1 от Наредба № 6 обекти на клиенти на електрическа енергия се присъединяват към съответната електрическа мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор.

Приели са, че в изпълнение на разпоредбата на чл. 12 от Наредба № 6 енергийното дружество е изготвило и предложило на клиентката писмено становище за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа, в което са уговорени всички условия за присъединяване на обекта.

Като е било посочено, че съгласно разпоредбата на чл. 33, ал. 4 от Наредба 1 цената за присъединяване на клиенти в територии извън регулация на населените места се определя на база действително направените разходи за изграждане на присъединителните съоръжения по индивидуален проект.

Като са направили извод, че не са установени нарушения от страна на „Електроразпределение Север“ АД на нормативната уредба, уреждаща присъединяването към съответната мрежа и попадаща в контролните правомощия на КЕВР, поради което са приели жалбата за неоснователна и са прекратили административното производство с Решение № Ж-150 от 14.02.2024г.

Решението е изпратено на жалбоподателката по посочения от нея електронен адрес за

кореспонденция на 19.02.2024г., без да има информация дали е получено, поради което подадената на 05.03.2024г. жалба до АССГ, чрез КЕВР е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. чл. 148, ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2013г.

В хода на съдебното производство е приобщена административната преписка и представените от страните писмени доказателства, назначена е и е извършена комплексна съдебно-техническа експертиза и съдебно-техническа експертиза, които са надлежно приобщена към делото.

От заключението на приетата, комплексна съдебно-техническа експертиза се установява, че:

Поземлен имот 54145.506.108 се намира на територията на селищно образувание Панорама III, за която няма одобрен регулационен план. Съгласно Кадастралната карта и кадастралните регистри на местност Панорама III. одобрени със Заповед № РД-18-96 от 28.12.2015г. на изпълнителен директор на АГКК, ПИ 54145.506.108 е регистриран като и се намира в урбанизирана територия с начин на трайно ползване Ниско застрояване (до 10 м). Селищно образувание Панорама III е създадено съгласно Протокол № 9 от 14 март 2000г. на Общински съвет А., обнародвано в Държавен вестник, брой 94 от 2000г. Съгласно одобрения със Заповед № УТАТУ-01-02-7 от 23 април 2024г. окончателен проект па Общия устройствен план на [община], процесният имот попада в устройствена зона Ов1 с показатели за застрояване: Плътност 20 %: Интензивност К. = 0,4, Мин. Озеленяване 70 %, макс. височина на кота корниз 7 м и свободно или комплексно застрояване с максимална площ на основата на всяка сграда до 200 кв. м. С. образувание е приравнено на вилна зони в ОУП на [община].

Поземлен имот 54145.506.108 представлява урбанизирана територия и попада извън строителните граници на [населено място] [община], област В.. 54145.506.108 попада в околоръстния полигон (се намира в територията) на селищно образувание Панорама III в землището на [населено място], [община], област В., съгласно Решение № 9.2.3 от Протокол № 9 от 14 март 2000г. на Общински съвет, обнародвано в Държавен вестник, брой 94 от 2000г.

По делото е приложена виза от 25 юли 1990г. за проектиране на постройка с площ до 35 кв. м в парцел 108 с площ 600 кв. м, собственост и Янчо И. В.. Съгласно Удостоверение № 182 от 01 август 2023г. от [община], за постройката за сезонно ползване (вилна сграда) в ПИ 54145.506.108 е одобрен инвестиционен проект № 166 от 25 юли 1990г. и е издадено разрешение за строеж № 467 от 25 юли 1990г., приложено на лист 99 от делото. По времето на строителството на сградата не се е изисквало съгласуване с ВРИ.

Ел. мрежа на цялата вилна зона (селищно образование) е изпълнена с кабели положени в земята, за която няма схема/проект. Това не дава възможност за детайлно инженерно изследване на капацитета на ел. мрежа в нейните балансиращи възли и точки. Експертизата не в състояние да даде категорично заключение за техническата възможност за присъединяване е 12 kW на процесният имот с идентификатор 54145.506.108 находящ се в [населено място], [община] област В.. Има разрешение за хранване на процесния имот издадено от Председателя на Кооперация Панорама 33.

Поради оскъдната информация и схеми, експертите не са в състояние да дадат категорично заключение за това, дали е частната ел. мрежа е достатъчна да захрани с още 12 kW процесният имот с идентификатор 54145.506.108 находящ се в [населено място], [община], област В. ако има съгласие на собствениците на частната мрежа. По-горе бяха изложени ограниченията, които се определят от единствения хранващ кабел със сечение

3x95 +75 мм².

От представената информация се оказва, че всички потребители присъединени към частната ел. мрежа са абонати с индивидуални партиди на ЕР Север. Това означава, че ЕР Север е одобрявало и съгласувало съответните заявления за проучване, както и договори за присъединяване на потребителите е капацитет (предоставена мощност) в зависимост от това какво е заявил конкретния потребител.

Капацитетът (предоставената мощност) се определя от присъединителните съоръжения, в конкретния случай от допустимото токово натоварване на кабела НН, който захранва частната ел. мрежа със сечение 3x95 +75 мм².

Електроразпределителните оператори обикновено монтират т.н. балансови електромери на входа на трансформаторните постове за да сравняват постъпилата и измерена ел. енергия чрез средствата за търговско измерване, монтирани за всеки потребител.

Има монтирани електромери (СТИ) на ЕРП север за всеки абонат от частната мрежа описана на стр.1 и 2 от Решение № Ж -150/14.02.2024г. на КЕВР.

Териториите, на които се осигуряват и организират от общината услуги по събиране, извозване и обезвреждане на битови отпадъци и поддържане на чистота на териториите за обществено ползване, се определят е актове на общинските съвети и кметовете. Съгласно Заповед № 902 от 30.10.2024г. всички имоти в строителните граници на селищно образувание Панорама III попадат в район на организирано сметосъбиране и сметоизвозване. За имотите, находящи се на територията на СО (в.з.) Панорама III, се събират данъци и такси за битови отпадъци. Прилагаме Заповед № 902 от 30.10.2024г.

От заключението на приетата, съдебно-техническа експертиза се установява, че: допълнително исканата от Жалбоподателя мощност (15 kW) няма да предизвика недопустимо претоварване на силовия кабел тип СБТ 3x95+75 мм², който излиза от ТП 615 и захранва абонатите от процесния район на Кооперация Панорама 33.

Следва да се отбележи, че съдът кредитира изготвените експертизи в частите съдържащи заключения свързани с техническите параметри на същата и установените в тази връзка обстоятелства. Частите на експертизата съдържащи правни оценки - не се ползват от съда, доколкото експертизата следва да отговори на поставените ѝ задачи свързани с технически познания на вещото лице, като същата не може да изземва функцията на съда по оценка и тълкуване на фактите и правните норми.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Решението на КЕВР е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1 и съгласно ат. 7 на чл. 22 от Закона за енергетиката (ЗЕ) и чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката от 21.03.2013г. (Наредба № 3).

Решението отговаря на изискванията за писмена форма съгласно чл. 59 ал. 1 от Административнопроцесуатния кодекс (АПК). Прието е на закрито заседание на КЕВР, проведено в присъствието на нейни членове, в съответствие с изискванията за кворум и мнозинство, регламентирани с чл. 13 ЗЕ.

В съответствие с принципа на истинност в административното производство – чл. 7 АПК – административният орган има задължението да преценява всички факти и обстоятелства от значение за случая. Този принцип е изрично установен, като задължение на органа, и в разпоредбата на чл. 35 АПК, който го задължава да постанови акта си след като изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и обсъди обясненията и възраженията на заинтересованите. Това означава, че издаденият от административния орган акт следва да

се основава на действителните факти относими за конкретния случай.

В случая този принцип е нарушен от КЕВР, тъй като регулаторният орган не се е занимал да изследва относими за правилното решаване на спора въпроси.

Основният аргумент на Комисията, за да постанови оспорения индивидуален административен акт, че имот попада извън регулационните линии на населеното място и според чл. 33, ал. 4 от Наредба 1 цената за присъединяване следва да се определи на база действително направените разходи за изграждане на присъединителните съоръжения по индивидуален проект.

Базирайки се единствено на писмо вх. № Е-11В-00-37/25.01.2024г. от [община], и представената от „Електроразпределение Север“ АД информация, че изградената в непосредствена близост до имота мрежа ниско напрежение не е собственост на „Електроразпределение Север“ АД и дружеството няма информация за техническото състояние и свободния капацитет на същата, КЕВР е приел, че посочените от ЕРП параметри са законосъобразно определени и отговарят на действителното фактическо положение, въпреки наличните възражения от жалбоподателката. Комисията е следвало да посочи, въз основа на какви доказателства е приела установените факти, изяснявайки преди това: дали в действителност имота попада извън регулацията на населеното място, предвид представените доказателства за извършен строеж, включително и в Удостоверение № 182/01.08.2023г. от Началник отдел на УТЗ и СК на [община] (л.51-гръб по делото), в което е посочено, че в имота съществува сграда за сезонно ползване, за която е одобрен индивидуален проект № 166/25.07.1990г. и издадено Разрешение за строеж № 467/25.07.1990г.; на следващо място не са проверени възраженията свързани с присъединени обекти от „Електроразпределение Север“ АД, находящи се в същата местност Панорама III и захранвани от мрежа собственост на Кооперация Панорама 33.

В нарушение на принципа на служебното начало, визиран в чл. 9, ал. 2 АПК, органът не е събрал относими за правилното решаване на конкретния спор доказателства, довело до издаването на акт при неизяснена фактическа обстановка, а и е базирал решението си на фактически установявания, не отговарящи на обективните факти. В чл. 36, ал. 1 АПК императивно се вменява задължението на административния орган служебно да събира доказателства за изясняване на фактите и обстоятелствата по поставения за разрешаване пред него въпрос. В случая, при обсъждането на въпроса за присъединяването, изобщо не е било изследвано, дали е било възможно присъединяване към мрежата собственост на Кооперация Панорама 33, за което е било дадено и съответно съгласие, а и видно от заключението на съдебно-техническата експертиза същото няма да предизвика недопустимо претоварване на силовия кабел тип СВТ 3x95+75 мм², който излиза от ТП 615 и захранва абонатите от процесния район на Кооперация Панорама 33. На следващо място некоректно подадената информация от „Електроразпределение Север“ АД, че дружеството няма информация за техническото състояние и свободния капацитет на същата, което се опровергава от приобщената по делото комплексна съдебно техническа

експертиза, според която: „всички потребители присъединени към частната ел. мрежа са абонати с индивидуални партиди на ЕР Север. Това означава, че ЕР Север е одобрявало и съгласувало съответните заявления за проучване, както и договори за присъединяване на потребителите е капацитет (предоставена мощност) в зависимост от това какво е заявил конкретния потребител. Има монтирани електромери на ЕРП север за всеки абонат от частната мрежа описана на стр.1 и 2 от Решение № Ж -150/14.02.2024г. на КЕВР“- допълнително потвърждава изводът, че решението на административния орган е постановено, при непълно изяснена и установена фактическа обстановка по случая.

Гореизложените съображения налагат извода, че оспореният административен акт не съответства на изискванията на процесуалния закон, тъй като е налице порок по смисъла на [чл. 146, т. 3 АПК](#). Поради тази причина актът подлежи на отмяна, като преписката следва да бъде върната за ново произнасяне от страна на административния орган, без съдът да проверява основанията за оспорване по чл. 146, ал.1, т. 4 и т. 5 от АПК.

С оглед изхода на делото на В. С.- П. следва да се присъдят заявените разноски за: държавна такса; комплексна съдебно- техническа експертиза и съдебно- техническа експертиза: адвокатско възнаграждение, доколкото са претендирани в съдебно заседание. Същите са в размер 50 лв.- за държавна такса, 3500 лв.- за експертизи и 3120 лв.- адвокатско възнаграждение според приложената фактура. В съдебно заседание, процесуалния представител на ответника е направил възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Съдът съобрази фактическата и правна сложност на делото и предвидения минимален размер по чл.8, ал.3 от Наредба №1 за възнагражденията за адвокатска работа, като приема, че претендирания размер на адвокатското възнаграждение, не следва да се коригира, с оглед обстоятелството, че по делото са проведени шест съдебни заседания, приети са писмени доказателства, изслушани са и приети и две експертизи. Ето защо, на жалбоподателката следва да се присъдят разноски в общ размер на 6670 лева.

С оглед на горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № Ж-150 от 14.02.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране по жалбата на В. Ф. С.- П. с ЕГН [ЕГН] и **ИЗПРАЩА** преписката на органа за ново произнасяне, съобразно дадените в мотивите указания по тълкуването и прилагането на закона, в срока по чл. 146 от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране, [населено място], [улица] **ДА ЗАПЛАТИ НА** В. Ф. С.- П. с ЕГН [ЕГН], с адрес: , с адрес: [населено място], [улица], ап.9 сумата на 6670 (шест хиляди шестстотин и седемдесет) лева, представляваща съдебно-деловодни разноси.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението.